

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 29

гр. Разград, 23.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Рая П. Йончева

Членове: Валентина П. Димитрова
Петър М. Милев

като разгледа докладваното от Петър М. Милев Въззивно частно наказателно дело № 20223300600012 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7-8 от НПК.

Подадена е **жалба** от Р. М. ОСМ. с ЕГН *****, с адрес гр. Разград, ул. „Росица“ № 27А, против Определение № 137/01.12.2021 г. по ЧНД № 714/2021 г. по описа на РС Разград. С посоченото определение е потвърдено Постановление от 10.11.2021 г. на прокурор при РП Разград – Д.Н, с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 1873 ЗМ-786/2020 г. по описа на РС на МВР гр. Разград, вх. № 3455/2020 г. по описа на РП Разград, образувано за престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК. В жалбата се сочи, че актът предмет на въззивната проверка е неправилен, постановен е при нарушения на материалния и на процесуалния закон, не е разяснена обективната истина, направените в определението изводи не кореспондират на събраните по делото доказателства, като последните са тълкувани избирателно.

В жалбата се излагат твърдения, че А.М.Х. не е осигурил достъп до имота на Р.О., находящ се в с. Д. Посочва се, че има извършени две престъпления – самоуправство по чл. 323 от НК и измама по чл. 209 от НК. За второто престъпление жалбоподателят изтъква, че А.Х. на 09.12.2020 г. го е въвел в и е поддържал заблуждение, че ще плати на Р.О. 1000 лв. за процесните 273 кв.м., чрез които му е формирана невярна представа за действителността, мотивираща го да оттегли възражението си от общ. Разград срещу изменението на кадастралния план на с. Д. Твърди, че А.Х. незаконно е изкарал нотариален акт за същия имот без съгласие на жалбоподателя. С жалбата се иска отмяна на обжалваното определение и връщане на преписката за ново разглеждане със задължителни указания за правилно приложение на закона.

Съставът на въззивния съд след запознаване с делото и с оглед характера на предстоящата въззивна проверка, съобразно обхвата й по чл. 243, ал. 8 във връзка с чл. 314 от НПК, установи следното:

Жалбата изхожда от легитимирано лице – пострадалия по чл. 243, ал. 4 от НПК, подадена е в преклузивния срок по чл. 243, ал. 7 от НПК, както и срещу подлежащ на въззивна проверка акт по смисъла на чл. 243, ал. 6 от НПК. Същата отговаря на формалните изисквания на чл. 320 от НПК и не са налице основания по чл. 323 от НПК за връщане на жалбата. Спазена е

процедурата по чл. 321 от НПК, като незабавно е уведомена прокуратурата и е изпратен препис от жалба, като РП Разград не е ангажирала писмени възражения по жалбата.

Жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. В тази връзка жалбата се явява неоснователна поради следните аргументи:

По отношение на фактите:

С Нотариален акт № 21, том I, дело 44/21.01.1974 г. (л. 54 от ДП) Цана Патева Панайотова със съгласието на съпруга си Панайот Василев Панайотов продават на А.М.Х. дворно място от 1330 кв.м. заедно с построената в него къща в с. Д при граници: улица, М.Я.И., М.И.Ди и М.Х. О., което по регулационен план на селото представлява парцел II, планоснимачен номер 1270 в квартал 3.

През 2001 г. Р.О. срещу сумата от 100 лв. е предал владението на А.Х. върху реална част от недвижимия имот с планоснимачен № 1273,1274, находящ се на ул. „Драва“ № 5, с. Д – тази, която е в близост до имота на А.Х., а именно в близост до имота с планоснимачен № 1270, находящ се на ул. „Павел Гетов“ № 43, с. Д.

На 04.02.2002 г., е подписана Разписка (л. 37 от ДП) от Ф.М.А., която в същата твърди, че е получила от И.Я. сума в размер на 220 лв. за продаденото от нея дворно място, находящо се в с. Д, ул. „Павел Гетов“ № 41. Продава се за 250 лв., като останалите 50 лв. ще получа при оформяне на документите и издаване на нотариален акт. Сумата е предадена в присъствието на свидетеля С.А.М..

На 04.03.2002 г. е подписана Разписка (л. 15 от ДП) от Р. М. ОСМ., който в същата твърди, че е получил от А.М.Х. сума в размер на 100 лв., срещу което е предал владението и е прехвърлил собствеността върху маломерно място по регулационния план на с. Д, обл. Разград, находящо се на ул. „Павел Гетов“ № 3. В разписката е посочено, че сумата е получена в присъствието на свидетеля И.Я..

На 17.05.2002 г. е подписана Разписка (л. 13 от ДП) от Р. М. ОСМ., който в същата твърди, че е получил от Ф.М.И. сума в размер на 350 лв., срещу която е предал владението и е прехвърлил собствеността върху идеалната част от наследствения му имот на ул. „Драва“ № 5 – празно дворно място. Ф.И. е посочил, че се задължава да заплаща данъците за имота.

На 13.08.2002 г. е подписана Разписка (л. 14 от ДП) от Р. М. ОСМ., който в същата твърди, че е получил от Ф.М.И. сума в размер на 150 лв., срещу която е предал владението и е прехвърлил собствеността върху ясак в землището на с. Д, ул. „Драва“ № 5. Ф.И. е посочил, че се задължава да заплаща данъците за имота.

На 21.10.2002 г. е подписана Разписка (л. 14 от ДП) от Ф.М.А., която в същата твърди, че е получила от Ф.М.И. сума в размер на 150 лв., срещу която е предал владението и е прехвърлил собствеността върху ясак в землището на с. Д, ул. „Драва“ № 5. Ф.И. е посочил, че се задължава да заплаща данъците за имота.

И.М.Я. е починал на 08.09.2009 г. (л. 4 от ДП).

Съгласно Нотариален акт № 183/01.11.2018 г., том 4, рег. № 12191, дело 571/2018 г. (л. 12 от ДП) Р. М. ОСМ. и Ф.М.А. са признати за собственици на основание давностно владение и наследство на Поземлен имот дворно място на ул. „Драва“ № 5, с. Д, имот с планоснимачен № 1273, за който е отреден парцел IV-1272, 1273 в кв. 3, неурегулиран с площ от 570 кв.м., урегулиран с площ от 970 кв.м.. При граници: улица, парцели № V-1274, II-1270 и III-1271.

На 17.09.2020 г. в РУ на МВР гр. Разград е постъпила жалба от Р. М. ОСМ., който твърди, че със сестра му Ф.М.А. са собственици на имот в с. Д, ул. „Драва“ № 5, обл. Разград. Трети за имота лица – Ф.М.И., И.М.Я. и А.М.Х., ползват имота без правно основание и нарушават правата им на собственост. Моли се полицията да упражни правата си с цел трите лица да прекратят всякакви неоснователни действия, с които пречат на жалбоподателя и сестра му да упражняват правата си.

По жалбата е образувана преписка № 187300-6220/17.09.2020 г. по описа на РУ на МВР гр. Разград, като полицейските служители са извършили проверка по жалбата, като са разпитали съответните лица и жалбоподателят. Полицейският служител, на когото е възложена проверката – Милен Великов, е съставил Протокол за предупреждение от 25.09.2020 г. за това А.М.Х. да не отправя закани за престъпление спрямо Р. М. ОСМ. и Ф.М.А.. Също така е издаден и Протокол за предупреждение от 15.10.2020 г., с който Ф.М.И. е предупреден да не отправя закани за престъпления спрямо Р. М. ОСМ. и Фатме Мустафова Алиева, както и да не извършва самоуправни действия спрямо тях, а в срок до 28.10.2020 г. да им осигури достъп до имуществото им. Изводите от полицейската проверка са обособени в Докладна записка с рег. № 1873р-24087 от 09.11.2020 г., съгласно която мл. полицейски инспектор Милен Великов е достигнал до извода за наличие на данни за престъпление по чл. 323 от НК и е направил предложение до началника на РУ на МВР гр. Разград за изпращане на преписката на РП Разград. Последната е изпратена на РП Разград.

На 04.11.2020 г. е открита процедура по изменение на кадастралния план на с. Д досежно поземлен имот с планоснимачен № 1270, кв. 3, като е предоставен срок за възражения от заинтересованите лица. Такова възражение е постъпило на 07.12.2020 г. от Р. М. ОСМ. (л. 65 от ДП), който твърди, че заедно със сестра си Фатме Мустафова Алиева са собственици на имота, предмет на изменението на кадастралния план. На 09.12.2020 г. възражението на Р. М. ОСМ. е оттеглено изцяло (л. 66 от ДП).

Съгласно Заповед № 1788 от 23.12.2020 г. на кмета на община Разград (л. 44 от ДП) е одобрено изменение на кадастралния план за границите на ПИ № 1270 в с. Д, обл. Разград, като приложените регулационни граници се нанесат като кадастрални граници съгласно скица към Проект за изменение на кадастралния план. Имотът с планоснимачен номер 1270 е собственост на А.Х..

В Справка от 07.01.2021 г. на кмета на община Разград (л. 61 от ДП) е посочено, че Р. М. ОСМ. и Ф.М.А. са декларирали имота на ул. „Драва“ № 5, в с. Д на 01.10.2018 г., а на 05.11.2018 г. са представили констативен нотариален акт. Лицата са заплатили данъците за посочения имот от 01.01.2013 г. до 31.12.2020 г. вкл.

С Нотариален акт № 42, том 1, рег. № 540, дело № 31 от 22.01.2021 г. (л. 42 от ДП) А.Х. и Н.Х. даряват на сина им – С.А.М., имот, придобит по време на брака, и находящ се на ул. „Павел Гетов“ № 43, с. Д, с площ 1280 кв.м. заедно с построените в него жилищна сграда, лятна кухня и навес, като дарителите си запазват правото на пожизнено и безвъзмездно ползване на имота. Имотът представлява имот № 1270, за който е отреден парцел П-1270, кв. 3, при граници: улица, имот 1271, 1273 и 1269.

С Постановление № 709/10.12.2020 г. на прокурор при РП Разград е образувано досъдебно производство № 786/2020 г. във връзка с пр.пр. № 3455/2020 г. по описа на РП Разград. Досъдебното производство е образувано за престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК за това, че през 2020 г. в с. Д, обл. Разград, самоволно, не по установения от закона ред, е осъществено едно оспорвано от друго действително право, като неправомерно е ограничен достъпа на собствениците Р. М. ОСМ. и Ф.М.А. до собственото им дворно място.

Съгласно Епикриза от МБАЛ „Св. Иван Рилски – Разград“ АД на 12.04.2021 г. А.М.Х. е претърпял мозъчен инфаркт, причинен от тромбоза на церебрални артерии (л. 59 от ДП).

Разследващият полицай по досъдебното производство е провел разпити и е събрал доказателства от жалбоподателя, сестра му – Ф.М.А., както и с Ф.М.И., А.М.Х. и С.А.М.. В разпита си на 09.08.2021 г. (л. 23 от ДП) Р. М. ОСМ. посочва пред разследващия полицай, че се е разбрал с Ф.М.И. и няма претенции към него, тъй като последният му е осигурил достъп до имота на Р. М. ОСМ. и Ф.М.А., находящ се в с. Д. Жалбоподателят продължава да претендира от А.М.Х. да му осигури достъп до имота на ул. „Драва“ № 5 в с. Д.

По правото:

Така постановеното определение по същество е правилно. В настоящото производство на преценка подлежат въпросите има ли данни за наличие на престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК във връзка с установените факти и обстоятелства по досъдебно производство № 786/2020 г. във връзка с пр.пр. № 3455/2020 г. по описа на РП Разград.

Като се имат предвид събраните писмени доказателства, се установява, че Р. М. ОСМ. и Ф.М.А. са собственици на основание наследство и давностно владение върху недвижим имот – дворно място, на ул. „Драва“ № 5, с. Д, имот с планоснимачен № 1273, за който е отреден парцел IV-1272, 1273 в кв. 3, неурегулиран с площ от 570 кв.м., урегулиран с площ от 970 кв.м.. При граници: улица, парцели № V-1274, II-1270 и III-1271.

През 2002 г. Р.О. и Ф.А. са предали доброволно на Ф.М.И. владението върху недвижимия имот, находящ се в с. Д, ул. „Драва“ № 5. През същата година Р.О. е предал доброволно на А.Х. владението върху недвижим имот, находящ се в с. Д, ул. „Павел Гетов“ № 3, а Ф.А. е предала доброволно на И.М.Я. владението върху недвижим имот, находящ се в с. Д, ул. „Павел Гетов“ № 41. Владението върху тези недвижими имоти е предадено въз основа на писмени разписки, които са двустранно подписани от съответните лица. Тези разписка служат само като доказателство за доброволно предаване владението върху недвижим имот, но същите не пораждат право на собственост за съответните лица поради липса на предписаната от закона форма. Недвижимите имоти се прехвърлят с договор, оформено в нотариален акт, съгласно чл. 18 от ЗЗД, а такива не са представени, нито се твърдят в по делото. Разписките може да бъдат считани за предварителни договори за прехвърляне правото на собственост по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗЗД, въпреки че не са уговорени специфичните за тези договори условия – като срок за сключване на окончателен договор и други съществени уговорки за окончателния договор. В предмета на делото релевантно е предаване владението върху имота на ул. „Драва“ № 5 в с. Д, като останалите два имота на ул. „Павел Гетов“ № 3 и № 41 в същото село не следва бъдат коментирани.

По деянието с автор А.Х.:

По данни от разпитите на лицата става ясно, че Р.О. е предал владението на А.Х. върху реална част от недвижимия имот, находящ се на ул. „Драва“ № 5, с. Д – тази, която е в близост до имота на А.Х., а именно в близост до имота на ул. „Павел Гетов“ № 43, с. Д, с планоснимачен № 1270. Това обстоятелство се установява безспорно от свидетелските показания, събрани на досъдебното производство, като се подкрепя и от писмените доказателства досежно изменението на кадастралния план. Тъй като за предаване на владението върху недвижим имот не се изисква писмена форма за действителност, настоящият състав приема, че владението върху реалната част от имота на ул. „Драва“ № 5 в с. Д е доброволно предадено от Р.О. на

А.Х. през 2001 г. срещу сумата от 100 лв. (по аргумент от техните показания на л. 20 и 29 от ДП). По делото няма данни за точния размер на квадратурата на тази реалната част, но същият се явява несъществен елемент от предмета на делото, тъй като по безспорен начин е установено доброволното предаване на реална част от недвижим имот и негово управление и стопанисване от А.Х. през продължителен период от време. Действително има представена и писмена разписка от 04.03.2002 г., която е подписана от Р.О. и А.Х., но тя касае предаване на владението на друг имот – маломерно място по регулационния план на с. Д, обл. Разград, находящо се на друг адрес – ул. „Павел Гетов“ № 3, с. Д, и следователно не следва да се коментира.

Реалната част от недвижимия имот на ул. „Драва“ № 5, с. Д с планоснимачен № IV-1272,1273 в кв. 3, която А.Х. е владял, е включена в границите на имота с планоснимачен № II-1270, кв. 3, находящ се на ул. „Павел Гетов“ № 43 в с. Д (л. 57-58 от ДП). Последният имот е собственост на А.М.Х. съгласно Нотариален акт № 21, том I, дело 44/21.01.1974 г. За въпросната реална част на 23.12.2020 г. е одобрено изменение на кадастралния план за границите на ПИ № 1270 в с. Д, обл. Разград, като приложените регулационни граници се нанесат като кадастрални граници съгласно скица към Проект за изменение на кадастралния план (л. 47 и 52 от ДП). Следователно, А.Х. се явява собственик на процесните реални части, които са доброволно предадени от Р.О. през 2001 г. Впоследствие А.Х. и Н.Х. даряват на сина им – С.А.М., този имот, с включените реални части от имота на ул. „Драва“ № 5, съгласно Нотариален акт № 42, том I, рег. № 540, дело № 31 от 22.01.2021 г.

От изложеното следва извода, че е налице гражданскоправен спор за правото на собственост върху реалната част от недвижим имот, находящ се на ул. „Драва“ № 5 в с. Д, намираща се към имота на А.Х., която реална част впоследствие чрез прилагане на регулационните граници като кадастрални граници е приобщена към имота, находящ се на ул. „Павел Гетов“ № 43 в същото село. Към настоящия момент първият имот – на ул. „Драва“ № 5, е собственост на жалбоподателя и сестра му Ф.А., а вторият имот – на ул. „Павел Гетов“ № 43, е собственост на С.М., като всички се легитимират с нотариални актове за собственост. От доброволния начин на предаване на владението не може да се заключи, че е налице престъплението по чл. 323, ал. 1 от НК, като липсва елементът *„самоволно, не по установения от закона ред“*. Доброволното предаване, макар и устно, но без противопоставянето от действителния му собственик за продължителен период от време, изключва тезата А.Х. самоволно да е установил права върху процесните реални части от имота и с това да осъществява елементите от състава на чл. 323, ал. 1 от НК.

На следващо място, реалната част от имота на ул. „Драва“ № 5, с. Д е придобита в собственост от А.Х. и съпругата му въз основа на годно правно основание – чрез прилагане на регулационните граници като кадастрални такива. От това следва извода, че осъществяването на правото върху реалната част от имота е *„по установения от закона ред“* и така предпоставка не е налице към състава на престъплението. Жалбоподателят следва да защити правото си на собственост върху неговия недвижим имот чрез допустимите от закона гражданскоправни способности, един, от които е пропуснат заради оттегляне на възражението си срещу изменението на кадастралния план.

От субективна страна, самоуправството може да се осъществи само при пряк умишъл (Решение №695-04-I на ВС). Доброволното предаване на владението върху реална част от процесния имот изключва прекия умишъл на А.Х., който не е искал настъпване на вредни последици от приемане владението на реална част от имота, а в резултат на договорни отношения само е обработвал и поддържал същия.

Дори и да се приеме, че има престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК,

каквото настоящият състав не установи от събрания и проверен доказателствен материал от досъдебното производство, следва да бъде обърнато внимание и на друг съществен фактор – потенциалният обвиняем А.Х., който според жалбоподателят е автор на деянието по чл. 323, ал. 1 от НК, към настоящия момент има данни да е изпаднал в продължително разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта. Съгласно представената Епикриза от МБАЛ „Св. Иван Рилски – Разград“ АД А.Х. на 12.04.2021 г. е претърпял мозъчен инфаркт, причинен от тромбоза на церебрални артерии. Синът му – С.М., посочва в разпита си на 10.05.2021 г., че баща му е неподвижен, не може да върви и не може да говори. Съгласно Тълкувателно решение № 15 от 27.IV.1987 г., ОСНК *„продължително разстройство на съзнанието, водещо до невменяемост по смисъла на чл. 21, ал. 1, т. 5 НПК [отменен НПК], е това, което обхваща дълъг период от време, като изключва краткотрайното, и при което липсва сигурна благоприятна прогноза, без да е необходимо да е постоянно“*. Според т. 1 от Постановление № 3 от 27.IX.1979 г., Пленум на ВС *„Продължителността на психическото разстройство може да обхване неопределено дълъг период от време и да се превърне в постоянно, но последното не представлява нормативно изискване за съставомерността на деянието. За наличността на този състав не е необходимо разстройството на съзнанието да е за цял живот. Достатъчно е това състояние да е продължило за част от живота на увредения, но да не е кратковременно“*. Това води до извода, че е налице хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 5 от НПК спрямо А.Х. и това е основание за прекратяване на наказателното производство, както от съда, така и от прокуратурата (по арг. от чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК).

Тъй като към настоящия момент собственик на реалните части, предмет на спора съгласно доводите в жалбата, е С.М., а жалбоподателят не предявява претенции спрямо него, че не му е осигурил достъп до този имот, не може да се разсъждава и за извършено престъпление след прехвърляне на собствеността на 22.01.2021 г. Липсват подобни данни от делото, а и владението върху процесните реални части е предадено доброволно от бащата – А.Х., и съпругата му на сина им – С.М., чрез нотариален акт, поради което отново липсва съставомерност на деянието.

По деянието с автор Ф.И.:

Въпреки че жалбоподателят посочва в последния си разпит на досъдебното производство от 09.08.2021 г., че няма претенции към Ф.М.И., престъплението по чл. 323, ал. 1 от НК е престъпление на просто извършване и като такова то се е осъществило в правния мир. Тъй като е престъпление от общ характер, изявленията на пострадалото лице, че няма претенции към него към настоящия момент, не означава, че не може да има престъпление, което да се е осъществило в минал момент. Привилегията на чл. 323, ал. 3 от НК означава, че деецът няма да бъде наказан, но същият, ако се установи, че е автор на деянието, ще бъде осъден за престъпление по чл. 323, ал. 1 от НК. Съгласно приложените разписки от 17.05.2002 г., 13.08.2002 г. и 21.10.2002 г. Р. М. ОСМ. и Ф.М.А. като собственици са предали на Ф.И. владението върху реална част от наследствения им имот на ул. „Драва“ № 5, с. Д, срещу определена сума пари. Следователно и за Ф.И. важат аргументите за несъставомерност на деянието досежно доброволното предаване на владението върху процесния имот, което изключва елемент от състава на престъплението – *„самоволно, не по установения от закона ред“*, както и за липсата на пряк умисъл.

По деянието с автор И.Я.:

Претенции към И.М.Я. няма изложени в досъдебното производство и в

жалбата пред ОС Разград, но същият фигурира в жалбата от 17.09.2020 г. до РУ на МВР гр. Разград. Само за яснота на изложението и предвид доказателствата по делото следва да бъде отбелязано, че подобни претенции биха били ирелевантни за делото предвид фактът, че посоченото лице е починало през 2009 г., т.е. преди образуване на досъдебното производство. А това е основание за прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК, като тази възможност е предоставена на разположение както на съда, така и на прокуратурата.

Относно възражението за наличие на друго престъпление, изложено в жалбата:

Настоящият съдебен състав не може да коментира възраженията на жалбоподателя за наличие на друго престъпление – по чл. 209 от НК, при контрола на определението на РС Разград. Съдът е обвързан от проверката на обжалваното определение, което е постановено във връзка с постановление на прокурора за прекратяване на досъдебно производство, което е образувано за престъпление по чл. 323 от НК. В прерогатива на Прокуратурата на Република България е предоставена компетенцията за образуване и водене на досъдебни производства по дела от общ характер, каквото се явява и това по чл. 209 от НК. Съдът в процедура по чл. 243, ал. 7-8 от НПК не може да отмени контролирания акт, който счита за правилен във връзка с едно престъпление – по чл. 323 от НК, а да задължи прокурора да продължи действията по разследване по отношение на друго престъпление – това по чл. 209 от НК, за което първоначално твърдения и данни се предоставят в жалбата от 19.11.2021 г., с което се обжалва пред РС Разград Постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство. Има процедура, по която може да се образува дело от общ характер за престъпление по чл. 209 от НК, и това са законните поводи по чл. 208 от НПК и достатъчно данни по чл. 211 от НПК. В настоящия случай на жалбоподателя е предоставена възможност да подаде съобщение до органите на досъдебното производство за извършено престъпление (по арг. от чл. 208, т. 1 от НПК) и ако те преценят, да образуват досъдебно производство за престъпление по чл. 209 от НК. Или органите на досъдебното производство да разкрият непосредствено признаците на извършено престъпление и сами да образуват досъдебно производство (по арг. от чл. 208, т. 4 от НПК). Но настоящият съдебен състав не може да приеме възраженията на жалбоподателя за отмяна на атакуваното определение с доводи за наличие на друго престъпление, за което досъдебното производство, по което е постановено постановлението за прекратяване на наказателното производство, не се води и няма данни в него за друго престъпление.

Поради липса на доказателства за съвпадение на деянието по чл. 323, ал. 1 от НК спрямо установените факти и обстоятелства, първоинстанционният съд е постановил правилно определение, с което е потвърдил постановлението на прокурора при РП Разград за прекратяване на наказателното производство. Определението на РС Разград следва да бъде изцяло потвърдено от ОС Разград.

Така мотивиран, съдът на основание чл. 243, ал. 8 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение № 137/01.12.2021 г. по ЧНД № 714/2021 г. по описа на РС Разград.

Определението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____